

Csillaggal átvérzett

Házakkal bekerített est:
ablakból szűrődik a fény
Rostjaiból font kötélén
végezte a szegénylegény

Köréje akácok nőnek:
feszülő szögesdrót-ágak
Vézna testüket rozsdálló
lombbal fedi a gyalázat —

Halott a táj — mozdulatlan:
ágakra szúrt betyár az éj
Csillaggal átvérzett ingét
lobogja hajnallá a szél!

Eszmélésem hajnali arca

Tu es la solitude même

Fenyőkre-tűzött telihold-magányom
tó-arcoddá oldja az éj
Vizeink határát hajózza be
a fájás borzong árad a szél:
csak a föld biztonsága verhet
szerelemmel csak sziklák éle a húsban
iszonyú szakadék tested és a testem
ahogy a vér ölünkbe surran —

Elúszik a táj

Kilométerek hasalnak közénk
Szénné érett valóság az álom
Ideg-horgonyod szakad
Vitorlád kórházi ágy
jaj csillagok csillagok kormányozzák
Hanyatlik konok nyakad:
gyűrűző csöndbe simul a száj

*Szavak öngyilkos akarata nem óv
Dal-átkú éjszakák fölött
sarlóként suhog sorsom holdja
Vétkeidben is egyetlen asszony
Segíts rám emberibb elmúlást
Légy eszmélésem hajnali arca*

KISS DÉNES

Időnk

Barátaimnak

Hány óra is van fiúk?!
Hány órát süt a Nap?
Hány órát fúj a szél?
Hány óra is van fiúk?
Hány országóra barátságóra
hűségperc bátorságpillanat?!
Hány óra is van fiúk
hány órát süvit a szél
dobog a szív és süt a Nap?
Ítéző arcotok elé
mikor adjam föl magamat?

Törékenységem

Végleges határait mutogatják
kerítések és tűzfalak —
Erdőim fölette magasság
egekbe veszett a patak
Most már csak madarak tartják
törékenységem országszélét
Megingott minden bizonyosság
Fölvérzik örökölt hajszák
a lélek hajszálrepedését